

- 1 (1646) **G. W. LEIBNIZ** – iluminist german, reprezentant al raționalismului de sec. XVII, alături de Descartes și Spinoza. A anticipat logica modernă și filosofia analitică, dar opera sa asimilează și elemente scolastice. S-a remarcat prin optimismul concluziei că universul nostru este cel mai bun posibil pe care Dumnezeu l-ar fi putut crea, idee adesea atribuită lui Voltaire.
- 2 (1843) **ANTONIO LABRIOLA** – filosof italian, influențat de Hegel, teoretician marxist, a abordat marxismul nu ca o schemă finală, autosuficientă a istoriei, ci ca o colecție de indicatori pentru înțelegerea fenomenelor umane.
- 3 (1937) **NICHOLAS MAXWELL** – filosof britanic, s-a dedicat argumentării în favoarea unei revoluții academice, care să ajute umanitatea să dobândească mai multă înțelepciune, nu doar mai multe cunoștințe, prin mijloace raționale.
- 4 (1937) **THOMAS NAGEL** – filosof american, având ca principale domenii de interes filosofia juridică, filosofia politică și etica. Este cunoscut pentru contribuțiile sale la teoria morală și politică deontologică și liberală.
- 5 (1791) **S. BAILEY** – filosof englez, supranumit "Bentham of Hallamshire", susținător al utilitarismului (deși consideră îngust termenul „utilitate”).
- 6 (1946) **PETER SINGER** – filosof australian, specializat în etica aplicată, abordează problemele etice din perspectiva secularismului și utilitarismului.
- 7 (1881) **CURT JOHN DUCASSE** – filosof american, notabil pentru încercarea filosofică de a examina ideea vieții după moarte.
- 8 (1885) **ERNST BLOCH** – filosof german, influențat de Hegel și Marx, se concentrează pe teza că într-o lume umanistă, în care opresiunea și exploatarea au fost eliminate, va exista întotdeauna o forță revoluționară.
- 9 (1880) **ROY WOOD SELLARS** – filosof american al realismului critic și al umanismului religios, susținător al naturalismului evolutiv. A ajutat la redactarea Manifestului Umanist în 1933 și a semnat și Manifestul Umanist II în 1973.
- 10 (1928) **U. LIBBRECHT** – filosof belgian, explică cum un model comparativ, liber de paradigmă, acomodează taoismul, budismul și raționalismul - moștenirile chineze, indiană și occidentală - și arată modul în care știința și religia interrelaționează într-un astfel de cadru global.
- 11 (1882) **LEONARD NELSON** – filosof german, a popularizat metoda socratică, a fost preocupat de filosofia critică, atribuită lui Kant și a încercat să facă o „critică” a științei și metafizicii, similară empirismului.
- 12 (1909) **CONSTANTIN NOICA** – filosof român, a ținut seminarii private pe marginea filosofiei hegeliene, platonice sau kantiene. Și-a petrecut ultimii ani din viață la Păliniș, locuința lui devenind loc de pelerinaj și de dialog de tip socratic pentru discipolii săi.
- 13 (1920) **HANS BLUMENBERG** – filosof german, a creat ceea ce s-a numit „metaforologie”, afirmând că ceea ce se află sub metafore și modisme de limbaj, este cel mai apropiat de adevăr (și cel mai îndepărtat de ideologii). Ultimele sale lucrări sunt încercări de a surprinde realitatea umană prin metaforele și expresiile sale involuntare.
- 14 (1848) **BERNARD BOSANQUET** – idealist englez, adept al lui Hegel, tema centrală a filosofiei sale fiind ideea că orice existență finită se transcende în mod necesar pe sine, se îndreaptă către alte existențe și, într-un final, către întreg.
- 15 (1930) **JACQUES DERRIDA** – filosof francez, cunoscut pentru dezvoltarea unei forme de analiză semiotică numită „deconstrucție”, utilizată în contextul fenomenologiei. Este una dintre figurile majore asociate post-structuralismului și filosofiei postmoderne.
- 16 (1943) **PATRICIA CHURCHLAND** – gânditoare americană, s-a remarcat prin contribuțiile sale la dezvoltarea neurofilosofiei și filosofiei minții.
- 17 (1714) **A. G. BAUMGARTEN** – filosof german, cu contribuții cheie în filosofia estetică. Leagă bunul gust de frumusețe, reinterpretare a esteticii pe care o preia și Kant, pentru a desemna judecata gustului sau evaluarea frumosului.
- 18 (1922) **THOMAS KUHN** – filosof american, a afirmat că nu există un progres liniar al cunoașterii științifice, ci, mai degrabă, schimbări periodice de paradigmă și că adevărul științific nu poate fi stabilit doar prin criterii obiective, ci este definit prin consens al unei comunități științifice.
- 19 (1898) **HERBERT MARCUSE** – filosof german, asociat Școlii de Frankfurt, a criticat capitalismul, tehnologia modernă, materialismul istoric și cultura divertismentului, argumentând că acestea reprezintă noi forme de control social. Conceptul de sublimări repressive se referă la argumentul potrivit căruia cultura de masă postbelică, bogată în provocări sexuale, servește la întărirea represiunii politice.
- 20 (1754) **A. D. DE TRACY** – iluminist francez, ultimul reprezentant al școlii senzualiste franceze. A consacrat termenul „ideologie”.
- 21 (1911) **MARSHALL McLUHAN** – filosof canadian, a prezis World Wide Web cu aproape 30 de ani înainte de a fi inventat.
- 22 (1857) **GIUSEPPE TARANTINO** – filosof italian, cunoscut pentru critica lui Hobbes, concentrându-se pe relația dintre logică și psihologie.
- 23 (1824) **KUNO FISCHER** – filosof german, adept al școlii hegeliene, istoric și comentator de filosofie. Una din cele mai semnificative contribuții ale sale a fost folosirea distincției empirism/raționalism în clasificarea filosofilor.
- 24 (1872) **OSKAR KRAUS** – filosof ceh, a lucrat pe teme de război și etică. Influențat de Brentano, a dezvoltat o teorie a valorii a priori, formulată în opoziție cu teoria marxistă a valorilor. A dezvoltat o hermeneutică juridică în domeniul jurisprudenței și a criticat istorismul și pozitivismul.
- 25 (1945) **MICHAEL BRATMAN** – filosof american, preocupat de filosofia acțiunii și filosofia morală. Dezvoltă modelul credință-dorință-intenție, folosit inclusiv în domeniul inteligenței artificiale. Este cunoscut și pentru ideea că „intenția este o atitudine practică distinctă, marcată de rolul său principal în planificarea viitorului”, idee care a condus la discuția despre intenționalitate colectivă.
- 26 (1944) **SAMUEL GUTTENPLAN** – filosof american, interesat de filosofie minții și limbajului, logica filosofică și etică. Lucrările sale actuale se concentrează pe originile gândirii conceptuale umane.
- 27 (1929) **JEAN BAUDRILLARD** – filosof francez, asociat cu post-modernismul și, în special, cu post-structuralismul. Face parte din generația de gânditori francezi care au împărțit un interes special pentru semiotică, printre care Deleuze, Foucault și Derrida.
- 28 (1902) **KARL POPPER** – filosof anglo-austriac, unul dintre cei mai influenți filosofi ai științei din sec. XX, cunoscut pentru respingerea opiniei individualiste clasice asupra metodei științifice în favoarea falsificării empirice. Potrivit lui Popper, o teorie în științele empirice nu poate fi niciodată dovedită, dar poate fi falsificată, ceea ce înseamnă că poate (și ar trebui) să fie probată cu experimente categorice.
- 29 (1805) **ALEXIS DE TOCQUEVILLE** – gânditor francez, a analizat standardele de viață și condițiile sociale ale indivizilor, precum și relația lor cu piața și statul în societățile occidentale.
- 30 (1935) **HUBERT SCHLEICHERT** – filosof austriac, preocupat de filosofia politică, teoria argumentării și filosofia non-europeană. A contribuit la erotica (teoria întrebărilor), prin asamblarea unei bibliografii adnotate a lucrărilor din filosofie, lingvistică, psihologie și pedagogie.
- 31 (1932) **JOHN SEARLE** – filosof american, autor al argumentului „camera chinezească” (un computer care execută un program nu poate fi considerat că deține o „minte”, o „înțelegere” sau o „conștiință”, indiferent de cât de asemănător omului s-ar comporta computerul.